

บทที่ 6

จักรวรรดิอาณานิคมและการสืบสุดระบบอาณานิคม

ความแตกต่างระหว่างจักรวรรดิอาณานิคมเก่าและจักรวรรดิอาณานิคมใหม่

ความแตกต่างระหว่างจักรวรรดิอาณานิคมเก่าและใหม่มีลักษณะที่เด่น ๆ

ประมาณ 5 ประการ คือ

1. อาณานิคมรุนแรงของบุโรปอยู่ที่วีปอเมริกาและอยู่ในลักษณะอาณานิคมแบบมีกษัตริย์ในฐานะผู้นำ แห่งจักรวรรดิรุนแรงอยู่ในแอฟริกา เอเชีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นอาณานิคมในลักษณะของการครอบครอง (แม้จะมีข้อยกเว้นอยู่บ้างในอาณานิคมแบบมีกษัตริย์ในฐานะหัวหน้าชุมชน เช่นในอสเตรเลีย อเมริกาเหนือ ในแอฟริกาใต้ และในภูมิภาคกลางและภูมิภาคตะวันออก ในแอฟริกาตะวันออก หรือในแองโกลาและโมซัมบิกของโปรตุเกส แต่กรณีเหล่านี้ก็เป็นเรื่องพิเศษ) ในสมัยใหม่ จักรวรรดิอาณานิคมหมายความถึงการปกครองของชาวบุโรปเหนือชาวพื้นเมืองมากกว่าอาณานิคมในความหมายที่แท้จริง (การอพยพไปทั้งหลักแหล่งอาณานิคม)

2. ขอบเขตท้าทายมิฬาร์ช่องจักรวรรดิอาณานิคมสมัยใหม่และการครอบครองที่คลอกหัวถึงยิ่งกว่าอาณานิคมรุนแรง ใน ก.ศ. 1800 ทวีปอเมริกาส่วนใหญ่ยังไม่ได้ถูกอยู่ภายใต้การครอบครองที่มีประสิทธิภาพของบุโรป แม้ว่าชาวบุโรปจะมีกิจกรรมอยู่ที่แห่งนั้นร่วม ๓ ศตวรรษ แท้ในช่วงสั้นของคริสต์ศตวรรษที่ 19 และทันคริสต์ศตวรรษที่ 20 ชาวบุโรปอ้างสิทธิเหนือทวีปและอนุทวีปและสถาปนาการปกครองแบบสมบูรณ์ภายในช่วงเวลาไม่ถึงศตวรรษ เมื่อถึงศตวรรษที่ 1930 นั้น คินเดนท์เป็นอาณานิคมและเคยเป็นอาณานิคมครอบคลุมเนื้อที่ถึง 84.6 % ของพื้นดินโลก ยังคงเหลือแต่บางส่วนของกามสมัย อะราบี เบอร์เซีย อัฟغانิสถาน มองโกเลีย อินเดีย จีน สยาม และญี่ปุ่นเท่านั้นที่ไม่ได้ถูกอยู่ให้การปกครองของบุโรปขยับเป็นทางการ

3. จักรวรรดิอาณานิคมบุคคลแรก ๆ เป็นสิ่งที่หลักเลี่ยงไม่ได้ เพราะในเวลา

นั้นยุโรปซึ่งไม่มีความใกล้เปรียบก้านอ่านอาจเห็นอธิบายที่ไม่ใช่ยุโรปแต่มีการยั่งยืนหรือรวมตัวกันดีแล้ว อย่างไรก็ตาม จักรวรรดิอาณาจักรสมัยใหม่ก็เหมือนจะหลีกเลี่ยงให้ยากนี้หรือหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในช่วงระหว่างเดือนกันยายนที่ 18 ถึงกลางกันยายนที่ 19 คุณย่านาชาติระหว่างโลกตะวันตกและส่วนที่เหลือของโลกเปลี่ยนแปลงโดยเกิดขึ้น โลกตะวันตกมีความแข็งแกร่งเพิ่มขึ้นเหนือคืนแค่นั้น ๆ ซึ่งเป็นผลลัพธ์เนื่องมาจากยังคงอุดหนากรรณัจกร การบูรณะที่มีความสำคัญทางการเมืองทางการทหาร การคุณภาพ สัญญามิตร การซักการค้านการเงินที่มีระบบและประสิทธิภาพ การมีหุ้นส่วนเกิน และความต่อหน้าค้านการแพทย์ ลักษณะเด่นนี้เป็นให้จากศรีษะของลังกวดห้ออินเดีย ความเสื่อมโภรมของจักรวรรดิออตโตมันในการสมุทรของล้านและเมดิเตอร์เรเนียน การเดินทางของเรือสัมภาระที่ไม่ใช่โลกตะวันออกมีความต่อหน้าค้านคุณยั่งยืนมาก การขยายตัวของศรีษะอาณาจักรสเปน และการแทรกซึมของนิกายจุลจักรและพ่อค้าชาวญี่ปุ่น อำนาจของญี่ปุ่นอย่างล้นเหลือจนกระทั่งประทุมอันรับเอาวิทยาการและความชำนาญที่ญี่ปุ่นถ่ายทอดให้ ไม่ใช่ไรที่สามารถป้องกันญี่ปุ่นจากการครอบงำส่วนที่เหลือของโลก ประทุมอยู่ที่ว่าจะเป็นการครอบงำในรูปแบบใดเท่านั้น - จักรวรรดิที่มีการครอบครองอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Empire) ทั้งค้านการเมืองและเศรษฐกิจเป็นลักษณะสำคัญของการครอบงำของญี่ปุ่นมาเป็นเวลานาน แทบทุกหย่อมและเหตุการณ์นานาประเทศซึ่งให้กล่าวมาแล้ว จักรวรรดิที่ไม่มีการครอบครองอย่างเป็นทางการเหล่านี้ก็ได้เก็บโถเข็นเป็น - จักรวรรดิที่มีการครอบครองอย่างเป็นทางการ (Formal Empire) ในเกือบทุกหนทุกแห่ง สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นทางเดียว เพราะญี่ปุ่นไม่ท่องการครอบครองจักรวรรดิใหม่ ๆ เสมอที่นั้น แทบทุกแห่งของญี่ปุ่นทำให้ญี่ปุ่นไม่สามารถหลีกเลี่ยงการครอบครองอย่างเป็นทางการที่ไม่ได้

4. ลักษณะเฉพาะของจักรวรรดิสมัยใหม่ อีก 2 ประการซึ่งคุณจะเห็นได้คือ การรวมศูนย์อำนาจทางการเมืองที่เพิ่มขึ้นและเสรีภาพค้านเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นเป็นส่วนใหญ่ ระยะทางที่ห่างไกลออกไปเป็นการทำลายความพยายามของมหาอำนาจจักรวรรดิ

ที่จะปกกรองอาณา尼คழอย ฯ แห่งจากสูญเสียกลาง การคุณนาคนห์ไก้รับการพัฒนาขึ้นทำให้โอกาสที่จะสร้างระบบทางการเมืองที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพิ่มขึ้น แท้ในทางกรุงกันข้ามระบบเศรษฐกิจแบบปิดของรัฐกรัวร์คิลคลัง แม้ว่าสหราชอาณาจักรจะมีทางเศรษฐกิจจะดียังคงอยู่ แท้ที่นักเปิดเสรีแบบอย่างรุนแรงในกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 และไม่อาจกู้ภัยสูญเสียไปได้ก็ง่เดิม อาณา尼คழอยหังกดูเบิกให้แก่เรือและลินค์ของประเทศไทยนั่น ฯ ทั้งแก่ ก.ศ. 1830 และหลังจาก ก.ศ. 1815 ขอสันคาก์เปิดการค้าในอาณา尼คழอย ก่อนอย่างเดิมที่ โภยปรั่งเพส สเปน และโปรตุเกส์กระทำการแบบเดียวกันในช่วงระหว่างหรือหลังจากศตวรรษที่ 1860 แม้ว่าสหกุ้นกรองทางเศรษฐกิจ (Protectionism) จะฟื้นฟื้นอย่างรวดเร็ว หังจะเห็นจากเมื่อเริ่มคริสต์ศตวรรษที่ 20 ประเทศไทยภาคพื้นที่วีญูโรปเกือบทั้งหมดและสหกุ้นเนริกาไกคุ้มครองตลาดการค้าหังที่เมืองแม่และอาณา尼คழ และยังอุดหนุนการคุณเรือ แท้ไม่มีประเทศไทยก็กันเรือหรือลินค์ห่างชาติไกอย่างสมบูรณ์ ในเกือบทุกรัฐกรัวร์คิอาณา尼คழ กลไกในการบูรณาการล้มเหลวจนแยกประเทศหั่งการที่เมืองแม่จะครอบครองส่วนแบ่งหั่นใหญ่ที่สุดของ การค้าในอาณา尼คழ ศุน แม้กระหั่งการกระรืบสหพานิชย์นิยมใหม่ในช่วงศตวรรษที่ 1930 เพื่อให้มีประสิทธิภาพคิชั่นก์ไม่อาจประสบผลสำเร็จ แนวความคิดแบบแนวร่วมอาณา尼คழ (pacte colonial) ยังคงอยู่ แท้ไม่สามารถบูรณาการห่มื่อนกีบก่อห่อใน

ความกล้าหาดซึ่งและความแยกห่างระหว่างรัฐกรัวร์คิอาณา尼คழมัยใหม่

ความเรื่องในเรื่องรัฐกรัวร์คิอาณา尼คழมัยใหม่ก็จะอยู่ในรูปหัว อาณา尼คழ แท้จะแห่งมีความแยกห่างกันชั่นอยู่กับว่าประเทศไทยเป็นเจ้าของอาณา尼คழแห่งนั้น รัฐกรัวร์คิอาณา尼คழบังแห่งกี บางแห่งแล้ว มหาอันนารามบังประเทศไทยมีสหบุนเดอร์รา ในอาณา尼คழแบบเส้นศูนย์สูตร ในขณะที่บางประเทศไทยมีความหวัง การก่อจลาจล ความแยกห่างกันกล่าวเป็นความกฎหมายใจในชาติที่เกินความจริง และไกรับการเน้นในเรื่อง การทรงกันข้ามในแบบอย่างที่สะท้อนถึงความหลากหลายของประเทศไทยและสถานการณ์ ในอาณา尼คழ อย่างไรก็ตาม โภยพื้นฐานแล้วความแยกห่างกันกล่าวไม่ใช่เรื่องสำคัญ ฉะ

ເຖິງຂອງຊົກວຽກທີ່ອາພານີຄມສັບໃໝ່ກໍ່ອກາວມຄລ້າຍຄລິ່ງກັນຂອງສັກຜະແລະປະສົບການ

ແນ່ນອນທີ່ກາວມແກກກ່າວທີ່ເຖິງຊົກປ່າກູເຫັນກັນ ໂດຍເຫັນວ່າຊົກວຽກທີ່
ຮັງກຸມນີ້ມີຢຸກເກີນທີ່ສຸກໃນເຮືອງຂາກ ກາວມຂາກຂາຍແລກກ່າວທີ່ເນື່ອງ ທັງນີ້ເປັນ
ຊົກວຽກທີ່ເຕີວີ່ມີອາພານີຄມແນບມັກສັກດິນຮູານທີ່ສໍາຄັງຈະກົດແຍກອອກໄປເນື່ອເປົ້າຍ
ເຫັນຮັງກຸມເກີນຊົກວຽກທີ່ອື່ນ ພ. ເທຣະຊົກວຽກທີ່ອາພານີຄມອື່ນ ນັ້ນຄ່ອນຂ້າງໃໝ່ທີ່ອ
ສ້າງເຈັ້ນໃໝ່ອີກກົງໃນກວກຮຽນທີ່ 19 ພັດທະນາສູງເສີມຄົນແກນໃຫ້ການຄຣອນກອງນາກອຸນ
ກັນນີ້ ຈຶ່ງກ່ອນຂ້າງຈະມີຂາກເລິກ ຮວນອູ້ນໃນກວກຮຽນມີກ່າວໜ່າງແກ່ໄກແໜ່ງໜຶ່ງແລະສ່ວນ
ໃໝ່ຈະເປັນເຂົກສູນບໍ່ຫຼັກ ມີຂ້ອແກກກ່າວໃນທຸກໆນີ້ແລກກ່າວປັບປຸງທີ່ສະຫຼອນປະເທົ່າມີຂອງ
ປະເທດເຈົ້າຂອງຊົກວຽກ ຮັງກຸມແລກສເຊີຍໄນ້ສ້າງກາວມແກກກ່າວກັນຮ່ວ່າງຄນໃນ
ນັ້ນຂອງຊົກວຽກ (ຍັກເວັນແກ່ພລເມືອງຂອງຄົນແກນໃນອາຮັກຫາ) ແກ່ມ່າອ່ານາຈອື່ນ ພ.
ແມ່ນແຍກຮະ່ວ່າງພລເມືອງແລກຄນອູ້ນໃໝ່ນັ້ນ ກາວມສັນຫົວຕ້ານຮູ້ຮຽນນູ້ໝາຍຮ່ວ່າງອາພານີຄມ
ແລກເນື່ອງແມ່ນແກກກ່າວທີ່ໃນແກ່ການເປັນຈົງແລກທຸກໆນີ້ ປົ່ງເທິສ ໂປຣກູເກສ ສເຊີຍແລະ
ສໍາຮູ້ໂນເນີການມີຢຸກນຸ່ງໝາຍທີ່ຈະຮັມອາພານີຄມກັນເມືອງແນ່ນ ແມ່ວາຈະມີແກ່ຮສເຊີຍເຫັນນີ້ທີ່
ປະສົບລສໍາເວົ້ອຍ່າງແຫ່ງຈົງ ສ່ວນປະເທດເຈົ້າອາພານີຄມອື່ນ ປົງປົງທີ່ອາພານີຄມໃນ
ຮ່ານະອົງຄ່ອງກ່າວການເມືອງທີ່ແຍກແກກກ່າວອອກໄນ້

ອໍາຍ່າງໄຮ້ກາວມກາວມແກກກ່າວເຫຼົ່ານີ້ກູກບົດມັງກົງກ່າວມຄລ້າຍຄລິ່ງກັນຈຶ່ງພ້ານາ
ຈັ້ນໃນຫົ່ວະຍະເວລານີ້ ກາວມເປັນແນບອໍາຍ່າງເຕີວີ່ກັນເກີດຮັ້ນຈາກມີ້ຫາແນບເຕີວີ່ກັນ
ອາພານີຄມແນບມັກສັກດິນຮູານໃນຫົ່ວປອນເນີກາເປັນກາທຽງກັນຂ້ານທີ່ເຖິງຊົກທີ່ສຸກໃນກວກຮຽນ
ຢູ່ໂປ ແກ່ອາພານີຄມແນບເສັ້ນຫຼຸນຍໍ່ຫຼັກສັນຫຼັກສັນຫຼັກບໍ່ຈຶ່ງກາວມຄລ້າຍຄລິ່ງກັນ ກາວມຍາກລ່ານາໃນ
ກາວມຄຸນອາພານີຄມແນບເສັ້ນຫຼຸນຍໍ່ຫຼັກນີ້ມີຢູ່ຍ່າງມາກນາຍ ຈຶ່ງທ່ານີ້ມີ້ຫາທີ່ເກີດຮັ້ນຢູ່ຍ່າງ
ເນື່ອນ ກັນ ມີ້ຫາກ່າວກ່າວເປັນເຮືອງນາກຮຽນທາງສຶກຮຽນແລກກ່າວວິຈາຮັ້າຈາກນາ
ປະເທດຂອງກາວມອ້ອນຈາກກ່າວກ່າວເປັນແມ່ນຄົນແກນໃນແພວົກາໃນສົມຍແຮກ ພ. ຈຶ່ງທ່ານີ້
ມ່າອ່ານາຈໃຫ້ວິຫຼັກແນບເຕີວີ່ກັນໃນການບໍ່ຫາອາພານີຄມຮ່ວ່າງປ່າຍຄຣິສກໍ່ກວກຮຽນທີ່
19 ດີນກັນຄຣິສກໍ່ກວກຮຽນທີ່ 20

เมืองนี้ทุกแห่งที่รักเมืองนี้เรื่องความเป็นอิสระของอาชานิคมหรือการรวมเข้ากันเมืองแม่ แต่ค่าน้ำที่มีประเพณีพิเศษมาก็จะรวมอยู่ที่ศูนย์กลาง เมืองนี้มีความแตกต่างกันรากฐานนุ้ย แก่กันบริหารโดยหน่วยราชการค้านการบริหารมากกว่าหัวหน้าค้านนุ้ยแทนทั้งนี้ เพราะบัญชาของอาชานิคมสับซึบซ้อนและอยู่ห่างไกลเกินกว่าที่นักการเมืองในรัฐบาลจะแก้ไขได้ และมันจะกระตุ้นความสนใจของชาวารษชน์ที่เมืองแข่งขันกันระหว่างประเทศครั้นล้วนด้วยรากชาติแบบก้าวหน้า รุนแรง หรือเนื่องความอ่อนยวาย ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกค้านมนุษยธรรม จกรบรรดิอาชานิคมแต่เดิมเส้นศูนย์สูตรเป็นภาระหน้าที่ของนักบริหารอาชีพและข้าราชการในกรุงหลวงอาชานิคม

จนถึง ก.ศ. 1914 มีแทรสรสเชียงและสนธิโภเนริกาเท่านั้นที่ยังไม่มีกรุงหลวงอาชานิคม ในจกรบรรดิอาชานิคมอื่น ๆ นั้น กรุงหลวงอาชานิคมมีให้พิสดอย่างเงินธนก่อในโภมาญและรูปนาล แม้เมืองสารราชการทั่วไป ของกรุงหลวงนี้เป็นบันทึกความทรงจำและจิตรานีกที่เพิ่มพูนมากขึ้น ความมีประเพณีพิเศษเป็นผลมาจากการนับราษฎรสมัยใหม่ของญี่ปุ่น ทำให้การคุ้ยแล้จกรบรรดิทั่วโลกสามารถทำให้จากกรุงหลวงอาชานิคมแห่งเดียว ความห่วงใยในฐานะนักบริหารอาชีพของข้าราชการเหล่านี้สานรับความญาติของประชากรในอาชานิคมเป็นคุณประโยชน์ยิ่งใหญ่ที่ญี่ปุ่นมอบให้แก่อาชานิคมของตน พวกเขากล่าวสู้กับรัฐบาลและกรุงหลวงการคลังที่ไม่เห็นใจอนุมัติงบประมาณ พวกเขารักทั้งคนและบ้านเช่นเดียวกันเป็นกรรมการค้านการแพทย์ การเกษตร คุณน้ำคุณ และอุตสาหกรรม พวกเขายังคงนักบริหารอาชานิคมและปลูกผึ้งสำนักค้านคุณมุ่งหมายค้านคุณธรรมให้กับนักบริหารรุ่นใหม่ที่ใช้ลักษณะปักครองที่รักษาผลประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นให้ปักครองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

เช่นเดียวกับลักษณะเฉพาะของลักษณะนักบริหารคินิยสมัยใหม่ นักบริหารอาชานิคมในยุคนี้ก็มีลักษณะเฉพาะของตน ระบบแบบเก่าที่มีการนับรัฐชั้นราชการโดยส่วนใหญ่ค้านการเมืองหรือการเลือกพากลูกค้า เช่น พวกเลือกสมบิวชาและนิโกรสำนักงานบริหารอาชานิคมที่มีการบังคับดินฐานสูญสลายไป แทรกสับมีข้าราชการอาชีพซึ่งเป็นกลุ่มนุ้ยน้ำที่ได้รับการฝึกมาอย่างดี ได้รับเงินตอบแทนที่เหมาะสมและไม่ต้องรับภาระ

ในหลวงรัชกาลปี 1920 นักบริหารอาชีพของอาณาจักรแบบทั้งหมดทราบรวมประเพณีที่สร้างขึ้นจากการปกครองอินเดียขององค์กษัตริย์ที่ 1790 และถูกเมืองจะเป็นผลิตภัณฑ์มีคุณค่ามากที่สุดของสหราชรัฐคือเมืองยูโรป หากเข้าปกครองชาวพื้นเมืองอย่างไทยลัทธิและพร้อมที่จะป้องกันชาวพื้นเมืองเหล่านี้แม้กระทั่งการกระทำของเพื่อนร่วมชาติของเขาก็จะ ถ้าเขาคิดว่าเป็นการซักดูถูกประโภชน์ในหน้าที่ของเขารอย่างไรก็ตามผู้บริหารอาณาจักรเหล่านี้ไม่ใช่บุคคลที่คิดเห็นทางที่คิดไม่ได้ เพราะในบางครั้งพวกเขาก็กระทำการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาวบุญโรปโดยไม่เฉพาะ ตัวอย่างเช่น การเกณฑ์แรงงานชาวพื้นเมืองสำหรับการเพาะปลูกในไร่นาในเมืองหรือการห้าเมืองนั่น การใช้อำนาจที่เกิดขึ้นไม่ได้ทำให้เกิดการเมียกมังเขาผลประโยชน์ แต่สังกัดให้เกิดลักษณะปักธงคุณครองที่เกินขอบเขต ทั้งเกิดความเชื่อที่ว่ามีแก่การบริหารของชาวต่างชาติหรือพวกผู้ชายเท่านั้นที่จะสามารถปกหลังของพวกที่ไม่ใช่ชาวบุญโรปได้อย่างชื่อสกปรกและมีความก้าวหน้า นอกจากนั้น พวกข้าราชการอาณาจักรเหล่านี้ก็ได้รับผลประโยชน์จากการงานของเขาระบุน ก็จะงานในอาณาจักรหลายเป็นอาชีพที่พึงประดูณของสมานิษก์ของชนชั้นปักครองในยูโรป เป็นองจากโอกาสในการทำงานที่เหมาะสมในเมืองแม่เมืองอยู่ก็จะก็อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบแล้ว ข้าราชการชาวบุญโรปเป็นลักษณะที่เก็นและมีเกียรติของการปกครองของยูโรปเนื่องด้วยคุณภาพเส้นศูนย์สูตร และยังเป็นบุญสั่งก็ถูกกันการใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น เรื่องที่เหล่าข้ากันว่าพวกข้าราชการเหล่านี้เป็นศักดิ์แทบท่องการยกย่องโดยหัวของสหราชรัฐคือเมืองแบบแสวงหาผลประโยชน์จึงเป็นการผิดพลาดโดยสิ้นเชิง

รูปแบบทางการเมืองในอาณาจักรมีความคล้ายคลึงกันอย่างเห็นได้ชัด เมื่ออาณาจักรนั้นจะมีการปกครองแบบมีผู้แทนในรัฐชั้นที่แยกกัน เช่น ในอาณาจักรแบบมีกษัตริย์ที่น้ำที่บ้านขององค์กษัตริย์ บินเดีย และสังก์ อาณาจักรของสหราชรัฐอเมริกาอาณาจักรของชอร์นก้าที่อินโดจีนเรียก แต่สิ่งเหล่านี้ก็เป็นข้อยกเว้น เพราะอาณาจักรส่วนใหญ่ได้รับการปกครองแบบใช้อำนาจ อย่างไรก็ตาม รัฐชั้นของการใช้อำนาจก็กล่าวก็

แทกทั่งกัน เช่น ซังกุและขอสันดาให้ความเป็นอิสรภาพันนิคิมูตซึและการเงินและ
ข้าสิ่งหน้าที่ค้านนิคิมูตซึของสภานาคนิค แทร์รูมาลในอาณาจักรและศูนย์สูตรประกอบ
กิจการหลวง (governor) หรือข้าหลวงใหญ่ (governor - general) สภานี้
ปรึกษาซึ่งไกรรับการแห่งทั้งชั้นซึ่งประกอบกิจการและหน่วยงานฝ่ายบริหาร โดย
อำนาจเด็กขาดถูกจำกัดจากการควบคุมของเมืองแม่ ดังนั้น พวกที่ไม่ใช่ชาวญี่ปุ่น
ไม่มีส่วนในการปกครองตนเองในระดับที่สูงขึ้นไป แม้ว่าในบางครั้งเจ้านายชาวพื้นเมือง
จะไกรรับแห่งทั้งให้เป็นสมาชิกสภากิจกรรม ความแทกทั่งท่านหฤทัยระหว่างอาณาจักร
คินแทนในอาชักชา หรือคินแทนในอาษิกมีความแทกทั่งกันอยมากในค้านญูปแบบการ
ปกครอง สภាពกรณ์ที่เป็นอยู่ในคินแทนและเส้นศูนย์สูตรทำให้การรวมอำนาจโดยชาว
ญี่ปุ่นเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ แทการปกครองของชาวญี่ปุ่นก็เชื่อทรง จุดอ่อนอยู่ที่ว่า
การปกครองนี้ไม่ไกรชื่นอยู่กับการสนับสนุนของมวลชน ดังนั้นผู้ท่านนี้ที่ปกครองจึงขาดความ
มั่นใจที่จะทำการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใหญ่ ๆ ความจริงแล้ว จุดอ่อนของการปกครอง
ของชาวญี่ปุ่นคือการยึดต้องรักษาภาระมีนัยแบบมั่นคงมากเกินไป และไม่พยายาม
เปลี่ยนแปลงพวกที่ไม่ใช่ชาวญี่ปุ่น หังยังส่วนระบบสังคมและเศรษฐกิจแบบพื้นเมืองกว่า
การคุ้มครองจากแรงกดดันของโลกภายนอก

การบริหารโดยชาวพื้นเมือง (Native Administration) เป็น
ที่นฐานของรัฐบาลอาณาจักรสมัยใหม่ อาณาจักรและศูนย์สูตรแบบหั้งหมกย่านระยะที่ดูนา
4 ระยะซึ่งมีการวางแผนเวลาของระบบจัดการรัฐที่ไกรส์เตียงกัน ดังนี้

1. ระยะแรก ซึ่งเป็นระยะที่เจวารัยที่สุก ชัยชนะของชาวญี่ปุ่นนำเอาราช
กษัยให้เจน การบากเจนทั่ง ๆ การยึดที่ดิน การบังคับแรงงาน การที่ประชากลังจานวน
ลงและการบริหารที่บกพร่องของผู้ที่ขาดการฝึกฝนหรือประสบการณ์ ซึ่งถ้าลักษณะเช่นนี้ยัง
คงอยู่ การปกครองของญี่ปุ่นนับว่าเป็นความหมายนั้น แทการปรับปูรุ่งในระยะที่ดูนาเป็น
การได้ถอนความมีพลางกังวล

2. ระยะที่ 2 ประมาณ 1 ชีวิตรุกคนหลังจากระยะแรก คือ ในระยะ

ทั่วราชที่ 1790 ในอินเดีย หัวจาก ก.ศ. 1820 ในสิงคโปร์ และจาก ก.ศ. 1870 เป็นต้นมาในแอฟริกา และหัวจาก ก.ศ. 1906 ในคินแคนแอฟริกาที่ถูกแบ่งส่วน สิ่งที่เหมือนกันคือความห่วงใยด้านมนุษยธรรมส่วนรับคนให้มีสุข ดังนั้นในระบบปัจจุบันนี้จึงเริ่มมีการปรับปรุงสภาพการบริหารอาชญากรรมให้ดีขึ้น

3. ระยะที่ 3 เป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของระยะที่ 2 ความกระือรือ-ลันที่เพิ่มมากขึ้นทั้งฝ่ายเจ้าอาณาจักรและฝ่ายอาชญา尼克มมีสาเหตุหลายประการ เช่น นโยบายและความห่วงใยของประเทศเจ้าอาณาจักรก่อสภาพการค้าร่วมของประชากรในอาชญา尼克มหลาย ๆ แห่ง ความรู้สึกของฝ่ายอาชญา尼克มที่กองการท่าทันให้เป็นประโยชน์ ก่อเมืองแม่ปั้งขึ้น การรื้อฟื้นลักษณะกรองทางเพรษรุกิจและสหชาตินิยมทางเพรษรุกิจในช่วงทั่วราชที่ 1890

4. ระยะที่ 4 ในทั่วราชที่ 1930 เมื่อเกิดภาวะเพรษรุกิจท่าทัวโลก ประเทศเจ้าอาณาจักรทั่วทั้งพื้นที่มีภูมิภาค เช่น ปรับปรุงระบบภาษีชาเข้า ในรัฐกุนยิ่งขึ้น เพื่อรักษาตลาดไว้สำหรับผู้ผลิตของเมืองและผลิตภัณฑ์ของอาชญา尼克ม จนถึง ก.ศ. 1939 ประเทศเจ้าอาณาจักรทั่วทั้งพื้นที่มีภูมิภาค ให้ความช่วยเหลือทางเพรษรุกิจ เก็บชั้นแก้อาชญา尼克มของตน สนับสนุนการศึกษาและบริการด้านสุขภาพทั่วโลก ฯลฯ ทรงทราบโดยครั้งที่ 2 ทำให้อาชญา尼克มมีความสั่งคัญยิ่งขึ้นในฐานะที่เป็นแหล่งอาหารและรากตุนส่วนรับเมืองแม่ปั้งยังคงให้รายได้ไปเบย์ริบกับภาระที่สูง ซึ่งเท่ากับเป็นการกระดับแนวโน้มในเรื่องการเกือบทุนทางเพรษรุกิจที่อาชญา尼克ม ดังนั้นระยะสุดท้ายของชั้นราชรัฐบุรุษจึงเป็นช่วงที่เสริมสร้างมากที่สุด และยังเป็นการสร้างระบบนิสัย เพื่อระมารถกที่ก่อให้เกิดความไม่สงบ ฯ กัน สำหรับชั้นราชรัฐที่อาชญา尼克ม ที่ความเชื่อที่ว่า ประเทศที่ไก่รับสมญาว่าประเทศที่กำลังพัฒนา (*developing countries*) สมควรจะให้รับความช่วยเหลือจากทั่วประเทศเพื่อเป็นการทดสอบภาพเชาจากภารกิจที่ดำเนินการ และการเป็นหัวหน้าเป็นเวลานาน

การปลดปล่อยอาชญา尼克มเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในเวลาเกือบห้าปี กัน สำหรับ

ซึกรัฐติเกือนหังหนก สหชาตินิยมเป็นพังที่เกินโภชั้นทั้งแท่น ก.ศ. 1939 เมื่อ
ความสาบสูญของมนุษย์มากกว่าจิตใจในแต่ละประเทศก็ตาม สงเคราะห์โลกครั้งที่ 2
มีผลกระทบก่ออาชญากรรมทุก ๆ แห่งและสืบสานไปถึงรากรุนแรงของซึกรัฐติ แท้
มหาอันชาติอาชญากรรมให้ก่ออย่างมีแบบแผน ใน ก.ศ. 1945 ในมีประเทศเจ้าอาชญากรรม
ประทศิกติเรื่องการยกเลิกซึกรัฐติอาชญากรรมของตนในอนาคตอันใกล้ เมื่อจะถึงที่
ความเชื่อหรือสรุปที่ว่าอาชญากรรมของตนจะคงอยู่ตลอดไป และเริ่มเตรียมการสำหรับ
การโอนอ่านใจในชั้นสุดท้ายก็ตาม เพื่อขัดเวลาปลดปล่อยอาชญากรรม ประเทศเหล่านี้
เริ่มยอมตามเงื่อนไขเดิม ๆ น้อย ๆ หรือขอเรียกร้องบางประการของนักการเมือง
อาชญากรรม ปลูกฝังองค์ประกอบด้านกฎหมายในสภาราชอาชญากรรม ยอมรับพวกที่ไม่ใช่ชาวบุรุษ
เช่นสุ่รัศค์บริษัทการที่สูงชัน เร่งรัดการศึกษา การแพทย์และบริการด้านวิทยาการความ
ก้าวหน้าทั่ว ๆ ยกเว้นโปรดุกเกสแล้ว บรรดาประเทศเจ้าอาชญากรรมทั่วเริ่มรุกมากรากร
เหล่านี้ แท้ในชั้นสุดท้าย ทุกฝ่ายก็พยายามกรากรรั่ว ๆ กลาง ๆ เหล่านี้ไม่มีมังเกิดผล
มหาอันชาติอาชญากรรมจ่ายอมชอบเอกสารให้แก่อำนาจในกฎหมายของตนในเวลาอันที่ประมวล
การณ์ไว้หรือในเวลาอันที่มหาอันชาติคิดว่าอาชญากรรมของตนมีความพร้อมเพียงพอแล้ว
สำหรับการปักกร่องตนเอง

ลักษณะที่น่าสนใจที่สุดของประวัติศาสตร์ซึกรัฐติอาชญากรรมสมัยใหม่คือ
ความสูญเสียที่รุนแรงของมนุษย์ ใน ก.ศ. 1939 ซึกรัฐติอาชญากรรมเหล่านี้ยังอยู่ใน
ภาวะสูงสุด แทบทองตึง ก.ศ. 1965 เกือบจะเรียกได้ว่าซึกรัฐติอาชญากรรมเหล่านี้สูญ-
เสียหนมก กำลังขับไถ่การสลายตัวของอาชญากรรมแบบเก่าไม่สามารถนำมาใช้ได้กับการ
สันตุภาพของอาชญากรรมใหม่ เมื่ออาชญากรรมในอเมริกาเรียกร้องอิสระภาพนั้น พากเชา
ห้องใช้เวลาทั้งแท้ $1\frac{1}{2}$ - 3 พันปีเพื่อที่จะวิรัญญาการเป็นสังคมที่เจริญกึ่งโภและ
กระหนนถิ่งความเป็นเอกเทศของตน แท้อำนาจส่วนใหญ่ในแอฟริกา เอเชีย และ
ยุโรปเชิงไก้รัมเอกราชภานุลัง ก.ศ. 1945 นั้นเป็นอาชญากรรมที่ได้รับการบันดาลใน
ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 และใน ก.ศ. 1939 มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นซึ่งมีลักษณะเป็น

รัฐประชานาติ นอกจากนี้มหานาจกรบรรพตินิยมก็ยังไม่ได้สูญเสียอาณา尼คุณกับการพัฒนาในสังคมดังเช่นเมื่อรวมมหานาจกรใน ก.ศ. 1919 อิทธิสูญเสียอาณา尼คุณบางส่วนระหว่างและหลังสังคมโนโอลังก์ที่ 2 และญี่ปุ่นสูญเสียอาณา尼คุณทั้งหมดเมื่อสิ้นสังคมโนโอลังก์ที่ 2 เช่นกัน แท้ทั้งกุนซี ปรัชญา สนธิสุข เมืองไทย เป็นเยี่ยม และขอสันตนาไก้รับชัยชนะใน ก.ศ. 1945 ส่วนสเปนและโปรตุเกสวางศ์เป็นกลาง ที่สำคัญที่สุด คือ การสิ้นสุดของรัฐบรรพตอาณา尼คุณไม่สามารถอธิบายในแบบของความเสื่อมโทรมของมหาอ่านาจ เผราษทั้งญี่ปุ่นและอเมริกายังคงฐานะมหาอ่านาจอยู่ในกลางกรีฑาทั่วราชที่ 20 และการปลดปล่อยอาณา尼คุณก็ไม่ใช่หักฐานของความเสื่อมของโอลังก์ทั่วโลก แต่เห็นได้มั่นคงเกิดขึ้นในช่วงเวลาตั้งแต่ล่า

แม้ว่าจะเป็นภารายากที่จะหาคำสอนที่น่าพอใจ เผราษยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนื้อเข้าใจเพิ่มเติมที่และการอธิบายก็ยังไม่สามารถอธิบายกลุ่มไก่หูการณ์ เผราษการปลดปล่อยอาณา尼คุณมีรากอยู่ในคืนแคนอาณา尼คุณมากหมายถึง หังนั้นในขั้นนี้จึงเป็นเพียงการอธิบายรวม ๆ หรือเฉพาะของคุณประกอบสำคัญที่สุดที่ให้เห็นลักษณะของสหชาอาณา尼คุณญี่ปุ่นในระยะนี้

การแยกสลายของรัฐบรรพตอาณา尼คุณมักประกอบกับยุคปีจีชัย 2 ประการ คือ การเรียกร้องเอกราชของคนไก่หูกันและความไม่สามารถหรือไม่เป็นใจที่จะตัดสินของมหาอ่านาจซึ่งจะอธิบายไก่หันนี้

หลังจาก ก.ศ. 1945 เป็นที่แน่นอนว่าเรียกร้องของอาณา尼คุณเพื่อเอกราชรุนแรงมากในหลายแห่ง ซึ่งสาเหตุย่อมแยกกันจากอาณา尼คุณรุนแรงทางการเมืองและสถานที่ อาณา尼คุณญี่ปุ่นในแคนดิลล์สูญเสียสูญญี่ปุ่นในสภาวะที่แยกต่างหากอาณา尼คุณแบบปักหลักตั้งนานในหวัดม่อนเมืองและอสเตรเลีย เผราษอาณา尼คุณแบบปักหลักตั้งนานนั้นมีความบูกพันกันจนการชิงชนชาติกันเมื่อong เมื่อ ความบูกพันนี้เกิดจากการมีเชื้อชาติ ภาษา พากลและศาสนารวมกัน แม้ว่าอาณา尼คุณมักจะไม่ยอมเชื่อฟังคำสั่งจากเมืองแม่ไก่หูกันหลักตั้งนานชาวญี่ปุ่นปีสัญชาติญี่ปุ่นของความจงรักภักดี แม้ว่าความโภค ความ

ไม่สามารถหรือความต้องการใดทั้งของเมืองอย่างใดให้ความจงรักภักดีนี้ขึ้นบ่อนลงบ้าง แต่อาณาจักรจะเรียกร้องเอกสารสมญาร์ก์ก่อเมื่อเมืองพม่าไม่ยอมแก้ไขัญหาของอาณาจักร ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากว่าอาณาจักรยอมรับข้อเรียกร้องของอาณาจักร ก็จะสามารถเลี่ยงการแยกตัวออกโดยสิ้นเชิงของอาณาจักร ดังนั้น ในคริสต์ศักราชที่ 19 อาณาจักรอังกฤษที่มีการปกครองตนเองจึงกลายเป็นโรมันเนียน (Dominions) บ้าง รัฐอิสระบ้าง แต่ก็ยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสหภาพอังกฤษและประเทศอื่น ๆ ในเครือจักรภพ (Commonwealth) สหชาตินิยมของอาณาจักรแบบบักหลักดินฐานไม่จำเป็นที่จะไปไม่ได้กับจักรวรรดิ การรวมกลุ่มนี้ไม่ได้หมายถึงความต้องเกี่ยวกันหรือความเป็นหุ้นหุ้น เสมอไป ดังที่อย่างเช่น ในกลางคริสต์ศักราชที่ 20 แต่หากไม่ได้เป็นชาติที่ต้องกว่าสนธิสูตรแล้วว่าเป็นส่วนหนึ่งของเครือจักรภพหรือยังซึ่งอยู่กับรัฐสหภาพอังกฤษในบางกรณี

อย่างไรก็ตาม สักษะเรื่องนี้แทนจะทำมาประยุกต์ไม่ได้เลยกับอาณาจักร ในแบบศูนย์สูตร ซึ่งเป็นอาณาจักรส่วนใหญ่ของจักรวรรดิสมัยใหม่ ชาวพื้นเมืองของอาณาจักรเหล่านี้ไม่มีความสูงสั้นก้านเรือชาติหรือความสนใจร่วมกับผู้ปกครองของชาติ เมื่อการปกครองโดยชาวบุรุษจะทำให้ชาวพื้นเมืองเกยตื้นกับสถาบันบางอย่างของชาวบุรุษ ปดูกษัตริย์คนเดียว และมีอิทธิพลท่อสภานิติคิจ แต่ก็ยากที่จะแปลงชาวพื้นเมืองให้เป็นกึ่งชาวบุรุษ จักรวรรดิอาณาจักรแบบศูนย์สูตรมีพื้นฐานอยู่ที่อ่านรา และแน่นอนก้องซึ่งอยู่กับการเห็นชอบหรือสมัชชุมนุชร้อย่างน้อยการยอมรับโดยปริยายของชาวพื้นเมืองส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตาม มหาอ่า-na-จะยึดความจงรักภักดีของชาวพื้นเมืองเป็นหลักไม่ได้ เพราะชาวบุรุษปัจจุบันเป็นคนค้างคาวและรากของความจงรักภักดีไม่ได้ยังลึก

แน่นอนที่ในชั้นสุดท้ายอาณาจักรจะก่อสัน្ឋีกวนเองมีความแคດก้างจากเมืองแม่น้ำและเริ่มเรียกร้องเอกสารในฐานะรัฐประชาราชหนึ่ง สหชาตินิยมของอาณาจักรในคริสต์ศักราชที่ 20 สร้างความประหลาดใจให้แก่มหาอ่า-na มาก เพราะเมื่อวานหากว่าเหล่านี้จะเกยตื้นกับสหชาตินิยมในยุโรป แต่ก็เห็นว่าสหชาตินิยม

สมพันธ์กับประเพณี ๆ ที่มีความกลมกลืนกันชาติพันธุ์ เช่น อิตาลี ก็ใช้ รัฐในความ-
สมุทรน้อมด้วย โนแอลันด์ และเชกโกสโลวาเกีย และเห็นว่าตนเป็นปราภูมิการ์ฟชอง
ญูโรปโดยเฉพาะ อาณาจักรน้อยแห่งนี้ที่จะมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตามธรรมชาติ
ส่วนใหญ่แล้วเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นโดยรัฐบุรุษชาวญูโรปหรืออยู่บริหารอาณาจักร หัวนี้เพราะ
คินແກນเหล่านี้ไม่มีประวัติศาสตร์ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรมร่วมกัน ทวายเหตุผลเช่น
นี้ ประเพณีทางอ่านอาจจึงไม่พร้อมที่จะยอมรับการเกิดขึ้นของสหชาตินิยมในอาณาจักร
ของตน ซึ่งย่อมหมายถึงการลดความสำคัญของช่วงเวลาของการชาตินิยมในคินແเกນเหล่านี้กวย
แม้ว่าสังกัดจะยอมรับว่าสหชาตินิยมเป็นสังฆารักษ์ในอินเดียและสังกัดในทศวรรษที่
1920 แต่ในคินແเกนอื่น ๆ นั้น หังสังกัดจะและมหาอ่านอาจอาณาจักรอื่น ๆ ไม่ได้ยึดถือ
เป็นเรื่องจริงจนกระทั่งภายหลัง พ.ศ. 1945 ซึ่งหลังจากนั้น บรรดามหาอ่าน
อาณาจักรทั่วประเทศใจกันพัฒนาการที่รุกหน้าอย่างรวดเร็วของสหชาตินิยมในอาณา-
จักรของตน หัวนี้เพราะก่อนหน้านี้มีมาอ่านชาติความสนใจปราภูมิการ์ฟชองกล่าวบัน-

เอง

สหชาตินิยมของอาณาจักรเกิดขึ้นเพื่อการท่องเที่ยวทางการปักธงช่องคนทั่ว-
ชาติ สาเหตุของสหชาตินิยมอาจอธิบายໄດ້ ๓ ประการ គີ່

1. สหชาตินิยมอาจ เกิดขึ้นสืบเนื่องกันมาตั้งแต่คินແเกນเหล่านี้ถูกยึดครอง
2. สหชาตินิยมอาจถูกปั้นให้เป็นภาระของชาติที่ต้องดูแลด้วยตนเอง
3. สหชาตินิยมอาจ เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงที่น้ำหนึ่งในสังคม
อาณาจักรระหว่างระยะที่ถูกยึดครอง

ในที่สุดก็มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่จะสนับสนุนการคิดความเห็นกล่าว
ในหลาย ๆ แห่งสหชาตินิยมในแห่งของการท่องเที่ยวทางการปักธงช่องคนทั่วชาติเกิดขึ้น
ตั้งแต่ระยะเริ่มแรกและได้รับการแสดงออกในปัจจุบันการท่องเที่ยวทั้งแบบเริ่มแรกและการยึด
ครองอย่างมีประสิทธิภาพของชาวญูโรปและในการกบฏครั้งสำคัญ ๆ การท่องเที่ยวเหล่านี้

เป็นเรื่องธรรมชาติในที่แห่งใดก็ตามที่มีศาสนาของชาวพื้นเมืองไม่ใช่คริสต์ศาสนาและรัฐธรรมนูญไม่ใช่เป็นแบบชาวยุโรป เช่น ในแอฟริกาตอนเหนือและตะวันออกที่มีศาสนาอิสลาม ในอินเดีย อินโดจีนและจีน แท่ที่มีนักเกิดชื่นเช่นเดียวแก่ในศตวรรษที่ 19 คืออาษันตี้ (Ashanti) ชูลแลนด์ (Zululand) และมาطاเบลแลนด์ (Matabeleland) หรือที่บูน้ำทางศาสนาการศึกษาที่ก่อตั้ง เช่น กนัญมาจิ - มาจิ (Maji - Maji) ในแอฟริกาตะวันออกของเยอรมัน ในอาณาจักรบังแห่งความมุ่งร้าย เช่นนี้รอดพ้นจากการถูกปราบปรามโดยกำลังทหาร และเปลี่ยนไปเป็นการกบฏใหญ่และกล้ายเป็นศูนย์กลางของขบวนการชาตินิยมในเวลาที่มา แท่ที่บางแห่งนั้นความพ่ายแพ้แต่เริ่มแรกก็สามารถก่อตัวให้เกิดขึ้น สาเหตุข้อนี้จึงไม่อาจใช้อธิบายได้บุก ๆ เนื่องจากนั้นหรือทุกกรณี สิ่งที่แน่นอนคือความรู้สึกต้องการปกครองของชาวยุโรปเป็นสิ่งที่ยังยืนกว่าในสังคมซึ่งมีศาสนาและรัฐธรรมก้าวน้ำ เพราะการห้ามขายอาnat และสถาบันทางการเมืองทั้งหมดนั้นไม่ได้เป็นการห้ามขายชุดศูนย์กลางของความสนใจรวมกัน แท่ที่ในกระนั้นก็ตาม ลัทธิชาตินิยมแบบทั้งเดิมก็ไม่เข้มแข็งพอที่จะขับไล่เจ้าผู้ครองอาณาจักรรายหนึ่งเท่านั้น แต่เมื่อถูกแสดงออกในรูปของประเพลิง การกบฏของอินเดียใน ค.ศ. 1857 (The Indian Mutiny of 1857) แสดงว่าพวกบูน้ำที่เคยยอมเป็นรองท่องต่อการปกครองของพวกก่างชาตินั้นไม่สามารถเป็นบูน้ำของการกบฏได้สำเร็จ และเหตุการณ์แบบเดียวแก่นั้นก็เกิดขึ้นในอาณาจักรอื่น ๆ ก็ว่าเหตุนี้ แม้ว่าลัทธิชาตินิยมของอาณาจักรจะมีอยู่ ไอลิสเบอร์กการครอบครองอาณาจักร แท่ที่มันจะมีประสิทธิภาพในบุคคลที่เมื่อไรวิธีการแสดงออกในรูปใหม่

ผลกระทบจากการความคิดและการปฏิรูปต้องคนต่างชาติ อาจเป็นสาเหตุของลัทธิชาตินิยมเช่นกัน โดยการปลูกฝังอุดมคติแบบยุโรปของเสรีภาพและเสมอภาคทำให้อาณาจักรมีความรู้สึกต้องใจ ไม่มีช้อนร่างสัยว่าอาณาจักรที่ปกครองง่ายที่สุด คืออาณาจักรที่บูรุษปกครองซึ่งสืบทอดสายมาให้ความร่วมมืออย่างเพ็มใจ กระทำการเป็นคน

ก่อการระหว่างประเทศและผู้ปกครองท้องชาติ ความໄດ້ເປີຍປະກາດນີ້ຂອງການ
ປັກໂຮງທາງອ້ອນ ຕື່ອ ການຮັກຊາຮະບນການປັກໂຮງແນນສໍາກັນຫຸ້ນແລະຫັກຂວາງການເຕີມໂຕ
ຂອງແນວຄວາມຄົກແນນເສົ່ານິຍມແລະປະຊາບປີໄກຢູ່ໃນກຸ່ມມວລູນ ໃນທາງກັບກົດໜັງ ຄວາມ
ຈໍາເປັນສໍານັກມຫອດ່ານາຈັກວຽກຄືນິຍມທີ່ຈະເນັກຂັ້ນຫຼູ້ນໍາຕັ້ງເດີມເພື່ອຮັບໃຊ້ໃນການບໍລິຫານ
ກົດລາຍເປັນການທ່າລາຍຄວາມມື່ນຖານ ເພຣະຊາວຍໂຮບປັນຍົກນັກທີ່ຈະຮັບຄາເຕັນການສຶກຂາ
ຫຼັ້ນສູງໃນພາຍາອື່ນທີ່ນອກເນື້ອຈາກພາຫະແນນຄວາມຄົກແນນຫາວຽງໂຮບ ຕົກນັ້ນຂັ້ນຫຼູ້ນໍາ
ທີ່ໄກຮັບການສຶກຂາຈຶ່ງດູກຍ້ອມຄ້ວຍການຄົກແນນຫາວຽງໂຮບ ພວກເຂາໄນ້ມີອຸນນົມຄວາມຄົກມາງປະກາດ
ແກ່ລົງທີ່ພວກເຂາຍອຸນນົມກະຈະໄປກົນໄນ້ໄກດັ່ນການປັກໂຮງຂອງຄົນທ່າງໝາດ ຕ້ວອຍ່າງເຊັ່ນ
ຄວາມເສມອກາດກົນດ້ານກູ່ມາຍໃນອາພານິຄົມທີ່ມີຮະນົມກູ່ມາຍສໍານັກຫາວຽງໂຮບແທກກ່າວ
ຈາກຫາວັນເມືອງ ພັດກາຮ່າອງການເລືອກຕັ້ງໃນຮະນົມຮູ່ສັກສົນໃນມີສຳນັກສັກຫ້ານ໌ທີ່
ກັນນີ້ມີຫຼູ້ຜູ້ປີແລະເສີ່ຫຼືຂອງການກໍາທັນການປັກໂຮງກົນເອງ ເນື້ອການຄົກຕົກລ່າວຽກປູກມັງ
ກົດເຫັນກັນເປັນກາຮ່າກະຫຼຸນຂວາງກາຮ່າຄືນິຍມ ທີ່ສ່ວນໃໝ່ຕື່ອ ຫາວັນເມືອງກຸ່ມນ້ອຍທີ່ລະຫິ່ງ
ສັກນົມປະເພີ້ອອົງກົນ ແກ້່ກົມວ່າຕົວເອງດູກກົນຈາກແວດວງຂອງຫາວັນຫາວັນ ຄວາມທະເຍອ-
ທະຍານສ່ວນຫົວວັກກັນສ່າຫຼຸດມາກາຮ່າທ່ານໃຫ້ຄວາມທົ່ວກ່າວຂອງເຂາເມື່ອເຮື່ອງເຮື່ອງກ່າວນ ຊິ່ງແມ່
ວ່າ ພວກເຂາໄນ້ສ່າງຮາດຮ່ານຄົນແກນກວ້າງໃຫ້ນີ້ໃນເປັນຫາທີ່ມີການເປັນອັນຫິ່ນສັນເຕີຍກັນ
ແກ້່ສ່ານຮາດໂກ້ແຍ້ງໄກ້ວ່າພວກທີ່ຖູກປ່ານໃຫ້ນີ້ໄກ້ອ່ານຈາກຮັນກັນເພຣະອູ່ໃນຮູ່ນະຫຼາໄກ້-
ນັບກັນເໜືອນກັນແລະຍັງມີເຂົ້າກີທີ່ແທກກ່າວຈາກນາຍຂອງກົນ ໂກຍອາຫຼິຍຽນເຊັ່ນ້ຳພວກເຂາ
ສ່ານຮາດສ່ວັງກຸ່ມມວລູນໃນອາພານິຄົມ ໂກຍໃຫ້ແກຣກເປັນການເຮັດວຽກຂອງຫຼິຫຼີໃນການ
ປັກໂຮງກົວເອງມາກັ້ນແລະຫຼັ້ນສຸກຫ້າຍຕື່ອເອກຮາຊ

ອ່າຍ່າງໄຮົກການ ສິ່ງນີ້ໄໝໃກ້ອ່ານີ້ທີ່ນໍາຫອໃຈຂອງພັສັງຫຼືຫາຄືນິຍມໃນ
ອາພານິຄົມ ໃນບາງປະເທດເຊັ່ນເຕີຍທີ່ສັນເຫຼົ້າໃນການເຮັດວຽກຂອງກົດໜັງ ຫຼູ້ນໍາຂອງ
ຂ່າວນກາຮ່າຄືນິຍມໃນໃຫ້ຫຼູ້ນໍາທີ່ສັນເຫຼົ້າສ່ວນເຂົ້າສ່າຍຫຼູ້ປັກໂຮງນາ ທັງແນວຄວາມຄົກຕົກເປັນແບນຂອງ
ທ່າງໝາດ ຕົກນັ້ນຈຶ່ງທົ່ວມື້ນັ້ນຈີຍອື່ນຫ່ວຍໃນກາຮ່າກະຫຼຸນກາຮ່າສັນສົນຈາກມວລູນ ຄວາມຈົງແລ້ວ
ສ່າຫຼິຫາຄືນິຍມສົມມັນໃນມີອິຫຼືພອຫຼືພາເພຣະວ່າການເປັ່ນແປ່ງຫຼັ້ນຫຼູ້ນາໃກ້ເກີດຂຶ້ນໃນ

อาณา尼คุณบางแห่งนับถือแก่กษัตริย์กกรอง การบีกกรองของชาวบูรีมีผลการหนักซึ่วิก ของชาวพื้นเมืองในเกือนหูกด้วย การบีกและการทำเหมืองแร่ขนาดใหญ่ทำให้มีการ รวมกันเป็นกลุ่มหรือเป็นเมืองซึ่งมีชนชั้นกรรมการซึ่งมา ความเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง ของชนชั้นสร้างกุลย์รองความสนใจให้มีชั้นในเมืองประโภชน์ที่ต่อศูนย์ชาวพื้นเมืองของ การปกครองของรักราช (พวกชนชั้นผู้บุกครองแท้เดิม) นอกจากนี้การที่ประชากรเพิ่ม ขึ้นก็นำไปสู่การแก่งแย่งที่กินและความชักเทืองในเรื่องทั่ว ๆ การคุณนาคมที่ศึกษาทำลาย การอยู่โดยกัดเจ็บของชุมชนแต่ละกลุ่ม การพื้นที่อาศัยอยู่เป็นการกระตุนจิตสำนึกถึงความ แยกทางกันระหว่างชาวบูรีและชาวพื้นเมือง โดยสรุปถือ ความเปลี่ยนแปลงก้าน สองกันให้ก้าวเนื่องความชักเทืองใจที่เพิ่มขึ้นในการปกครองของคนทั่งชาติในหลาย ๆ แห่ง ซึ่งในบางกรณีไม่ใช่เพียงก้องหมายถึงว่ามันเป็นการปกครองของทั่งชาติเท่านั้น แต่ เพราเว่วนานาชาติรักราชที่มีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสถานการณ์ชั้นมวลชนท้องการ เปลี่ยนแปลง ซึ่งผลสุดท้ายก็กล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการก่อตั้งระบบเก่า (ancien régime) นั่นเอง

อย่างไรก็ตาม คำอธิบายเหล่านี้ก็ไม่สมบูรณ์ เป็นการยกเว้นเมื่อไปไม่ได้ ที่จะตรวจสอบความเป็นปฏิบัติที่ของการปกครองของทั่งชาติทดสอบสมัยอาณา尼คุณ อาณา尼คุณ น้อยแห่งที่ได้มาในตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่ประสบการเปลี่ยนแปลงก้านสังคมชั้น พื้นฐานใน ก.ศ. 1939 ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่กังที่ หลังจาก ก.ศ. 1950 นักการเมือง อาณา尼คุณจำนวนมากทั่วไปเปลี่ยนแบบและรับเอาแนวความคิดของผู้นำชาตินิยมมากกว่า ที่จะสร้างลักษณะหรือแนวความคิดของคนของตนมาหรือแสดงออกชี้ช่องทางท้องการอย่าง แท้จริงของประชาชาติ แต่ในที่ไกคุณที่มีอิทธิพลของสาเหตุอย่างน้อย 2 ประการ คือ ไปเกิดขึ้นพร้อมกัน เช่นในอินเดีย อินโกจีน อินโถนีเชีย และบางส่วนของรัฐแอฟริกา ตะวันออก ขบวนการก่อสู้เพื่อเอกสาระเกิดขึ้นก่อนและกล่าวเป็นพลังที่มีอ่อนน้ำมากที่สุด ก้าวอย่างเรื่อนอินเดียซึ่งมีชนกลุ่มน้อยที่ไกรัมการศึกษาตามแนวของบูรีในขณะที่มีประเทศไทย ทางศาสนาและวัฒนธรรมที่แน่นแฟ้นพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมซึ่งสอดคล้องกับ

ปักครองของซึ่งกษัตริย์ 150 ปีนั้นໄก์และกงบหนานในฐานะผู้บุกเบิกและผู้นำของกรุงวรวรค-สมบัตินี้ในแบบศูนย์สูตร เช่นเดียวกับที่สหราชอาณาจักรได้พำนາในอาณาจักรนี้เมื่อการบุก掠ฯ ฯ ชนเดียวจะประสนความสำเร็จในชัพที่อาณาจักรนี้ ที่ด้อนแยกกว่าไม่สามารถกระทำให้ การถอนตนของที่ดินเดียวให้รบจากกรุงกษัตริย์ ก.ศ. 1939 และเชิงภาพที่ให้รบใน ก.ศ. 1947 เป็นการพิสูจน์ว่าสหชาตินิยมของอาณาจักร เมื่อฟังชั่งมหาอันนาชาติอาณาจักรไม่อาจเดินเรือไม่รบต้องไป

การเรียกร้องของอาณาจักรเพื่อการปักครองหรือเพื่อเอกสารที่สมบูรณ์เป็น การห้ามหายอันราชย์ไป แต่ที่นั้นจะเป็นการบิดหลอกที่จะสรุปว่ามหาอันนาชาติอาณาจักรใน สถานะต่อสู้หรือยังคงการห้ามหายต่อไป กรุงวรวรคจะถูกห้ามอย่างที่มีผลทาง สหชาตินิยมนี้ให้รบการพิสูจน์ว่าเข้มแข็งเกินกว่าที่จะท้านทานให้ หรือถ้ามหาอันนาชาติเปลี่ยนตัวตนของตนและปฏิเสธที่จะต่อสู้ การสูญเสียของอาณาจักรจะเป็นผลมาจากการที่บุรุษไม่สามารถรักษาอันนาชาติของตนหรือบุรุษไม่มีความประสงค์ที่จะห้ามหานี้

เป็นการยกทั่วมหาอันนาชาติในบุรุษจะสามารถควบคุมอาณาจักรที่มีขนาดใหญ่ ของตนเองตลอดไปเมื่อการห้ามหายได้เกิดขึ้นแล้วไป ยกเว้นเสียแต่ว่ามหาอันนาชาตินี้จะได้รับการสนับสนุนจากชุมชนที่ไปหังหลักแหล่งที่มีความเข้มแข็งเข่นในแอดจิเรีย เกนยา โรกีเซีย และแอฟริกาใต้ อายุนี้ไม่ถึง ไม่มีอาณาจักรใดที่เป็นปฏิบัติที่มีเมืองแม่โภค สันเชิง และไม่มีประเทศในบุรุษประเทศใดที่จะใช้หน่วยการหังนมของตนเพื่อปราบ-ปราบอาณาจักร ตามที่สำคัญก็อาณาจักรมีคุณค่าที่เมืองแม่เตียงไกและเมืองแม่ความ พยายามเพียงให้ที่จะรักษาอาณาจักร ในความเป็นจริงบุรุษปลดปล่อยอาณาจักร เก็บหัง-นมก่อนที่จะถูกปั่นหักให้ห้ามหานี้ และสิ่งนี้สามารถอธิบายได้ถ้าการพิจารณาถึงจุด-ประสงค์ที่อาณาจักรเริ่มถูกยึดครองจนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมธรรมของโลก ภรรภันทกประเมินหลังจาก ก.ศ. 1930

สังฆมณฑลที่จะเป็นของอาณาจักรแบบศูนย์สูตรคือการครอบครองอย่างเดียวที่จะ

รัฐบาลเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับความสนใจที่จำกัดค้านทั่วไป เช่น ยุทธศาสตร์ การทุกการค้านหรือศื่อสาร กระบวนการทางการของเวลาทำให้หน้าที่แท้จริงแรกไม่อยู่ในประเท็งท่อไป ตัวอย่างเช่น ชังกฤษไม่มีความสนใจในแผลักภากะรัตนออกท่อไป เมื่อไม่มีการถูกความหรือห้ามจากเบอร์นิหรือปั่งเพลสท่ออำนาจของชังกฤษในมหาสมุทรอินเดียหรือในอิอิป์ แม้ว่าในบางกรณี หน้าที่ใหม่จะทดแทนหน้าที่เก่า เช่น อาณาจักรมาดงแห่งชั่งถูกยกไว้เพื่อขุกประสงค์ค้านยุทธศาสตร์จะเปลี่ยนไปเป็นแหล่งผลิตน้ำมัน เมืองแร่ หรือรากูติน แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่จำเป็นที่จะทำให้การใช้อำนาจควบคุมธุรกิจการค้าอย่างเดิมที่เป็นของชาบีเป็น เผริระอาณาจักรที่กล้ายเป็นรัฐอิสระที่มีความมั่นคงจะสามารถใช้ระบบทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพสำหรับกิจกรรมค้านเเทราญกิจ และการปลูกป่าอย่างอาณาจักรจะยังคงดำเนินต่อไปในค้านการบริหาร

ค้านเหตุผล เช่น มีช่องเดินว่าประเทศญี่ปุ่นไม่ใช่ชาวอาณานิคม เวียดนามชั่ง พวกราชทินิยมในการปกครองคนเอง ถ้าประเทศไทยในญี่ปุ่นเป็นพิจารณาัญญาอย่างมีเหตุผลแล้ว น่าจะสนับสนุนข้อเรียกร้องกังถ่าวกัวภัยข้าไว้ ในเวลาเดียวกันการยินยอมผ่อนสิทธิ์ทั่วไป กองถือเป็นอย่างไร ภารຍ์กันนั้นในอ่านใจ การสรุปว่าชาวญี่ปุ่นสามารถปกครองได้ดี กว่าชาวพื้นเมือง ความหวังใจในยลประไชยชน์ของชนชาติอุ่นน้อย ความกลัวว่าอาณาจักร ไม่สามารถรักษาระบบทางการเมืองและเเทราญกิจที่สนับสนุนชั่งชาติจะรัตนตกเป็นผู้สร้างชั่น ขาด ล้วนแล้วแต่ทำให้ชาวญี่ปุ่นไม่เชื่อถือข้อเรียกร้องของพวกราชทินิยมและสนับสนุนให้มีการให้เอกสารชั่ลง แท้เมื่อถึง ก.ศ. 1939 ความร่วมมือในการปกครอง มีความก้าวหน้ามากขึ้นในอินเดียและสังกาน และค่าย ๆ แพ้นาชั่นอย่างชั่ว ๆ ในอินโด-นิเซีย และการยินยอมผ่อนสิทธิ์กิจเริ่มเกิดขึ้นในที่อื่น ๆ ชั่งชั่นการราชทินิยมเดิมจะเริ่ม ก่อศัชชีน อังกฤษเป็นชาติที่พร้อมที่จะยอมรับมากที่สุดกว่าอาณาจักรสามารถที่จะปกครอง กันเองได้เมื่อพิสูจน์ถึงความเหมาะสมของคนเอง และวิรัตนาการช่องโถมเนิน (Dominion) ทั้งแท้ ก.ศ. 1840 เที่ยมแบบจ่าสัหบันความก้าวหน้าก้านรัฐธรรมนูญ ประเท็งอื่น ๆ นั้นใช้เวลามากกว่าที่จะยอมรับหลักฐานของความสามารถทางการ

เมืองของอาณา尼คก์นเองและยิ่งขึ้นในการที่จะให้การสนับสนุน ในกรีกีกาน ยุโรปมีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถควบคุมการทางเวลาของการโอบอ่นฯ แม้แต่พวก เศรษฐมิตรของกีรังเห็นว่ามีเวลาที่ไม่จ่าก็และมีข้อตกลงมากนาก่อนที่อาณา尼คก์จะ เป็น ชีสรา

แท้เหตุไชกราร์คิจิงโถกสันลงอย่างง่ายดายใน ก.ศ. 1945 กำชัยนา นี้ขึ้นอยู่กับมีจิตที่มีความสมพันธ์เกี่ยวกับเนื่องกันอย่างใกล้ชิด 2 ประการ ประการแรก คือ สงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งมีผลก่ออาณา尼คก์หลายแห่งในแรมเส้นศูนย์สูตร จาก ก.ศ. 1940 - 1945 ปั่งเพล เบลเยี่ยมและซอสันกา ถูกหักขาดจากอาณา尼คก์ ญี่ปุ่นได้ ครอบครองอาณา尼คก์ทั้งหมดของยุโรปทางด้านตะวันออกไปจนถึงแคนาดาอินเดีย และนิวเกิลแลนด์ ด้วยอาณา尼คก์เหล่านี้เป็นอาณา尼คก์แบบบึกหลักอันฐานะ พร้อมที่จะกลับมาร่วมกับเมืองแม่อีก แท้อาณา尼คก์เหล่านี้แยกต่างหากจากเมืองแม่ในด้าน เสื้อชาติและส่วนในญี่ปุ่นรวมถึงศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรมต่าง ๆ กว้าง วงศ์นี้พวก ชาตินิยมอาณา尼คก์จึงหันรับญี่ปุ่นในฐานะญี่ปุ่นปลดปล่อย และเมื่อเกิดปฏิกิริยาท่อท้านพวก ญี่ปุ่นในระยะหลังก็เน้นอยู่ที่ความปรารถนาเอกสารที่สมบูรณ์หลังจากที่ญี่ปุ่นพ่ายแพ้มากกว่า ที่จะกลับไปอยู่ในสภาพอาณา尼คก์อีก เมื่อกำลังของฝ่ายสันทิมิตรเข้ามายึดครองกินแคน เหล่านี้อีกครั้งหนึ่งใน ก.ศ. 1945 ทั้งปั่งเพลและซอสันกาพบว่าไม่สามารถสถาปนา การปกครองในอาณา尼คก์ให้อย่างเป็นที่อีก แม้แต่ในพม่า ซึ่งก่อนหน้าที่พม่าได้รับการ สถาปนาเป็นประเทศในปี 1948 วงศ์นี้ การปักธงของญี่ปุ่นให้หายพื้นฐานที่เริ่มอ่อนแอของอาณาจักรในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้จนหมดสิ้นในที่สุด

อาณา尼คก์ในส่วนอื่น ๆ ของโลกได้รับผลกระทบจากความรุนแรงของสงคราม น้อยกว่า เพราะแม้แต่ในศึกแคนของปั่งเพลและเบลเยี่ยม ญี่ปุ่นอาณา尼คก์ยังคงดำเนิน ต่อไปโดยแยกต่างหากจากเมืองหลวง ถึงกระนั้นก็ตามในที่ทุกแห่งหน ศึกแคนเป็นสิ่ง ที่คนตระหนักรู้ในอินเดียหรือกองเกรช (Congress) ก่อต้านความรุนแรงมีอยู่บังคับและ

หากก็เป็นความต้องการที่มีส่วนร่วมในสิ่งที่ต้องการ ลังกาจึงได้รับคำสั่งว่า
จะดำเนินการปกติอย่างเดิมในช่วงนี้ ไม่ใช่การห้ามห้าม แต่เป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
สืบต่อไปในระยะยาวและ การปฏิรูปประเทศของกองกำลังผสมอังกฤษ - อเมริกา ในระยะ
หลังจากชั้นพากษาที่นิยมหัวคิบแคนและบริการเหลือที่เป็นรุ่นที่นับถือศาสนาอิสลาม และใน
แผนศูนย์กลางของแอฟริกาซึ่งได้เพิ่มการติดต่อสัมภาระภายนอกมากขึ้นและรับทราบถึง
ความพ่ายแพ้ของญี่ปุ่นเร่งเร้าให้เกิดการวิพากรเจ้าราชรัตน์บนอาณาจักร ดังนั้น ในขณะ
ที่ญี่ปุ่นยังคงรักษาอันดับทางการเมืองเหนืออาณาจักรอื่น ๆ (ยกเว้นในเอเชียตะวันออกเฉียง
ใต้) ให้ใน ก.ศ. 1945 และยังสามารถก่อตั้งได้ตามที่คาดหวังไว้ในเดือนธันวาคม
ไม่ แท้จริงหน้าที่ของชาวญี่ปุ่นก็ยากยิ่งขึ้น มูลเหตุคือมาตุภารกิจมีความทั่วไป
มั่นใจว่า ให้จดจำญี่ปุ่นราดาของการท่องเที่ยวทั่วไปในก้านจิกใจและรักดูเพื่อท่องเที่ยวท่องเที่ยว
อาณาจักร

ผลของการที่สองของสังคրานโลกครั้งที่ 2 ชี้สักขัยว่าศึกษา เปลี่ยนแปลง
ทัศนคติของชาวญี่ปุ่นที่ต้องการรักษาให้ความมั่นคงที่จะปกติอย่างเดิม ใน
ทศวรรษที่ 1930 ผู้ที่เชื่อและศรัทธาในจักรวรรดิที่สถาปัตย์มีฝ่ายรับต่อการถูกประณามว่า
เป็นนักจักรวรรดินิยมจากพวกล่าวว่าศรัทธาและพวกลัทธิ์ พวกเขาก็ต้องหันมา
ศึกษาเรียนรู้ใหม่ เช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงความเชื่อในตัวเองของชาวญี่ปุ่น การรุกรานและรัฐประหาร
ที่ก้านจักรวรรดิของอิหร่านและญี่ปุ่นก่อน ก.ศ. 1939 ทำให้จักรวรรดิถูกมองว่าเป็นเรื่องเลว
ร้าย สหจักรวรรดินิยมของเยอรมนีภายใต้บุลังในญี่ปุ่นและที่ญี่ปุ่นก่อน ก.ศ. 1939 ทำให้จักรวรรดิถูกมองว่าเป็นเรื่องเลว
ร้าย สหจักรวรรดินิยมที่เกิดขึ้นระหว่างสังคրานที่โลกครั้งที่ 2 แบบอย่างมากจากการศึกษาความเชื่อในสหจักร
อเมริกาที่ "กฎข้อสอนโลก" (Atlantic Charter) และการยอมรับว่าอาณาจักร
หลายแห่งมีส่วนร่วมในสิ่งที่ต้องการ ลังกาจึงได้รับคำสั่งให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
สืบต่อไปในระยะยาวและ การปฏิรูปประเทศของกองกำลังผสมอังกฤษ - อเมริกา ในระยะ

เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่หลังจากสังคրาม นอกจานี้ การซื้อขายและอภิมหาอำนาจของสหรุโณเมริกาและรัสเซียซึ่งเป็นมหาอำนาจที่ท้อแทนาอย่างมาก การสถาปนาองค์การสหประชาชาติในฐานะที่ประชุมเพื่ออภิปรายความเห็นของนานาประเทศในเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรและรวมทั้งการตรวจสอบอย่างเข้มแข็งของสภารัฐตี (Trusteeship Council) ซึ่งหน้าที่คุ้มครองอาณาจักรอย่างใกล้ชิดและมีวิจารณญาณมาก ภาคผนวกนี้เป็นการกินแคนในอักษรของสันนิวาท (Mandate Commission of the League) ก็ล้วนแต่เป็นการบังคับให้มหาอำนาจจัดવาระติดต่อเป็นประจำรับ

ควยเหตุผลเหล่านี้ ทัศนคติของญี่ปุ่นที่ต้องอาณาจักรในแบบศูนย์สูตรของตนจึงเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วหลังจาก ก.ศ. 1945 แม้ว่าจะไม่มีความตั้งใจในทันทีทันใด ที่จะปลดปล่อยอาณาจักร แต่เริ่มมีการยอมรับว่าในที่สุดอาณาจักรจะต้องมีการปกครองตนเอง แม้จะต้องการการปกครองตนเองนี้จะสมบูรณ์เพียงใด และจะเกิดขึ้นเร็วเท่าไร ส่วนใหญ่แล้วมีข้อหาจากค่ายที่แอบไว้ หน่วยงานเดียวทุกวันนี้ หลายและหน่วยงานในมหาสมุทร แมเชพิค ทั้งนี้เพราจะหักห้ามภัยมัคกันการให้เอกสารโดยสมบูรณ์แก่องค์การ สังกานะ ที่ตั้งฟรั่งเศสและขอสันตากในประสมความสำเร็จในการบังคับให้อำนาจในโลกตะวันออกของตนยอมรับอำนาจจากควบคุม เช่นเดิมอีกด้วยไป อาณาจักรและแผนที่จะแยกตัวเป็นได้รับการอนุมัติที่แน่นอนเพราจะความเหมาะสม ญี่ปุ่นเชียและมอร์โคในฐานะรัฐในอาชีวะากุกกำหนดให้มีการปกครองตนเองที่สมบูรณ์แบบ แต่มันคุณเมื่อจะเป็นไปไม่ได้ ว่าอาณาจักรในแบบศูนย์สูตรในแอบไว้ มหาสมุทรอันเดียวและมหาสมุทรแมเชพิคจะได้รับเอกสารหรือแม้แต่ความเป็นอิสระในอนาคตตนไกด์ คินแทนเหล่านี้เกือบทั้งหมดมี กลุ่มชาตินิยมที่อ่อนแอกและน้อยนักที่จะมีการสังกันที่มีประสบการณ์ด้านการเมืองและการบริหารในการดำเนินการปกครองประเทศไทยและกิจกรรมทางการค้าที่มีความก้าวหน้า และเตรียมอาณาจักรที่ยังล้าหลังอยู่ในการปกครองตนเองที่ด้วยการ ฝึกหัดระยะยาว ถ้าการวางแผนนี้ยังคงอยู่จนถึงกลางทศวรรษที่ 1960 อาณาจักรใน

แบบคุณย์สูกร ในเอกสารกากบาทรือแม่ชีพิเศษส่วนน้อยเท่านั้นที่จะสามารถฝึกการปักกรองคนของแม่ท้อติก็ได้

แก่ในความเป็นจริงแล้ว ภาระงานเวลาที่ถูกยกเลิก ในระหว่างทศวรรษที่ 1950 การล่าถอยจากจักรพรรดิเปลี่ยนจากมาตราการแบบช้า ๆ ไปสู่ความเร็วแรงที่ควบคุมไม่ได้ การยึดมั่นในหลักเกณฑ์ลายเป็นเรื่องที่พ่ายไม่ได้ต่อไป ถูกเนื้อนว่าเหตุผลอยู่ที่ผู้นำการสองประการซึ่งมีผลกระทบหน้างานกันในแง่นี้ง江南วนคนที่ไม่เห็นด้วย ที่บลสหราชอาณาจักรเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในอังกฤษ ปร์สเซส และประเทศตะวันออกอื่น ๆ (ยกเว้นไม่รวมเดนมาร์กและสเปน) คนเหล่านี้รับเข้าห้องที่ว่าลัทธิอาณาจักรเป็นเรื่องที่ไม่ใช่ประธรรมไทยเฉพาะในคำนึงธรรม และควรจะสิ้นสุดลงอย่างรวดเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พอกเชาซึ่งหวังแม่คราฟชื่อห้องที่ว่าในอาณาจักรที่มีคนมีวิชานะเชี่ยวชาญอยู่ค่ายกัน ตนเชิญชาวจุนอยกวาระดับอยู่ในฐานะที่เหมือนกับพระราชนมานารถที่สูงใหญ่ ในอีกแห่งหนึ่ง การเติบโตอย่างรวดเร็วของพระราชบัญญัติใหม่แบบมวลชนในอาณาจักรหลาย ๆ แห่งทำให้ห้ามการปักกรองอาณาจักรโดยลายเป็นเรื่องที่สร้างความเดือดร้อนและการก่อการที่เพิ่มมากขึ้นทุกที่แฝง涵อยู่ในจ้าวจักรพรรดิ พวกเสรนิยมกูร์สึคซยะแซยองก่อมากการบูรณะบำรุงการก่อความไม่สงบหรือการกบฎ และเผยแพร่ที่เชื่อว่าจะเวลาอันยาวนานของการฝึกยั่นก้านการเมืองเป็นความจำเป็นที่เป็นประโยชน์ที่ขาดอาณาจักรไม่ได้ เริ่มต้นที่การรักษาอันน้ำใจในระหว่างเวลาที่สิ้นเปลืองมากเดินไป ยิ่งกว่าที่นี้ การปลดปล่อยอาณาจักรเป็นกระบวนการที่ทันที การปลดปล่อยอาณาจักรแห่งหนึ่งที่กระตุ้นข้อเรียกร้องของอาณาจักรแห่งอื่น ๆ และทำให้ความพยายามของมหาอันจารในการรักษาอาณาจักรขาดกุญแจ ทั้งนี้ เมื่อมีการให้เอกสารแก่กันเดียวกัน ก.ศ. 1947 และการถอนตัวออกจากฐานที่พำนักในคลองสุเอชใน ก.ศ. 1956 ที่เป็นการท่าสายความสนใจที่อังกฤษเคยมีที่แพร่หลายตั้งแต่เดิมและเติบโตขึ้นอย่างเรื่อยๆ ให้หมู่สิ้นไป โดยอีกในมหิดล จักรพรรดิเป็นระบบที่ประสานกันแน่นในขอบเขตหนึ่ง ทั้งนี้เมื่อบางส่วนถูกเปลี่ยนไป ส่วนที่เหลือก็สูญเสียระบบจักรพรรดิเดิมกัน

นี่คือสาเหตุของการปักปล้อยาณานิคมหลังจาก ก.ศ. 1945 และในบางครั้งถ้ายากที่จะให้รับเวลาที่แน่นอนว่า เมื่อไหร่ที่กินแทนอาหารนิคมให้ถูกต้องเป็นเอกสารชี้เพราจะว่ามีข้อตอนระหว่างกลางນ้ำมากน้ำในช่วงระหว่างการเป็นอาหารนิคมอย่างแท้จริง จนถึงการให้อธิบัติอย่างสมบูรณ์ ในการสำรวจถ้าตนรับเดือนนี้ เกษที่ใช้ก็อกราฟที่อาณาจักรให้รับการปักครองทันเร็วภายในควบคู่กับเสรีภารที่จะตัดขาดความสัมพันธ์ไปที่เหลืออยู่กับเมืองแม่ เช่น ในด้านความสัมพันธ์กับต่างประเทศหรือถ้าการบังคับประจำประเทศตามความประพฤติของอาณาจักรเอง

ระยะเวลา 20 ปี หลังจาก ก.ศ. 1945 อาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน ก่อนก้อน ก.ศ. 1950 ญี่ปุ่นปักปล้ออย่างเฉพาะอาณาจักรซึ่งเกิดขึ้นที่ให้รับเอกสารใน ก.ศ. 1939 หรือสามารถที่จะเรียกร้องเอกสารให้โดยเมื่อผลโภคทรัพย์จากสหภาพโลกครั้งที่ 2 ส่วน ระยะที่ 2 ซึ่งเริ่มนั้นใน ก.ศ. 1956 อาณาจักรส่วนใหญ่ที่เหลือก็ให้รับการปักปล้อ แม้ว่าใน ก.ศ. 1945 อาณาจักรเหล่านี้ก็เมื่อจะไม่มีความหมายใดๆ ในการให้รับเอกสารในช่วงเวลา 1 ชั่วอายุคนก็ตาม ระหว่างระยะแรกๆ เอกสารใหม่ๆ เหล่านี้เป็นรูปที่นับถือศาสนาอิสลามในตะวันออกกลางหรือรูปทางตะวันออก ส่วนระยะที่ 2 นั้น รูปส่วนใหญ่จะอยู่ในแอฟริกา

ในช่วงเวลา 4 ปีนับจาก ก.ศ. 1945 การปักปล้ออาณาจักรเป็นไปอย่างเร่งด่วน ใน ก.ศ. 1946 พลิปปินส์ถูกเปลี่ยนเป็นประเทศไทย จอร์แกนและซีเรียนดูคพันจากสภาพการเป็นรูปในอาณัติขององค์กรดูและปรัชญา ใน ก.ศ. 1947 อินเดียและปากีสถานให้รับเอกสารในฐานะสมาชิกของเครือจักรภพ (the Commonwealth) สองชาติให้รับฐานะอย่างเดียวใน ก.ศ. 1948 แท้ในพม่าซึ่งให้รับเอกสารใน ก.ศ. 1948 เช่นกัน ปฏิเสชสมาชิกภาคของเครือจักรภพ และอิสราเอลซึ่งสังกัดการเป็นรูปในอาณัติขององค์กรดูและปรัชญา ใน ก.ศ. 1949 ขอสันกษายอมรับเอกสารของอินโดเนเซีย แท้ยังคาดหวังว่าจะมีความสัมพันธ์กับการเมืองอย่างใกล้ชิดกับอินโดเนเซีย ซึ่งกว่าที่ขอสันกษาจะระงับความหวังนี้ก็ประมาณ ก.ศ. 1956

ฝรั่งเศสมอบเอกสารให้แก่ลาว กัมพูชา เวียดนาม (เฉพาะแคว้นอันนามและศั่งเกี้ย) ใน ค.ศ. 1949 รัฐทั้งหมดนี้รวมอยู่ในสหภาพฝรั่งเศส (French Union) จนกระทั่งปี 1954 เสบียงสูญเสียอำนาจในอินโดจีนใน ค.ศ. 1954

นอกเหนือจากการปลดปล่อยลิเบียซึ่งระหว่างและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ทูกอยู่ใต้อำนาจทางการทหารของสังกัดและฝรั่งเศสให้เป็นเอกสารใน ค.ศ. 1951 แล้ว การปลดปล่อยอาษานิคมในแบบตั้งกล้าวที่ก่ออยู่ในภาวะช่วงรักภัย เพราจะชาวบุรุปังไม่แน่ใจว่าจักรวรรดิเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องด้านกฎหมายและยังมีปัญหาเรื่องสังคมที่มีคนหลายเชื้อชาติอาศัยอยู่ด้วยกัน เช่น ใน ออสเตรีย และบริกากลาง และเคนยา (Kenya) ซึ่งท่าให้เรื่องทั่ง ๆ มีความยุ่งยากมากขึ้น เพราจะฉะนั้นมาอ่านอาจงง พยายามนรรษาอเรียกร้องของพวกราชที่พยายามกิจกรรมกิจการยินยอมให้ที่สมควร จนกระทั่งระดับที่ 2 เริ่มขึ้นใน ค.ศ. 1956 เมื่อมอร็อกโกและทูนีเซียยกเลิกความสันติภาพกับฝรั่งเศสและถอนตัวจากสหภาพฝรั่งเศส ในปีเดียวกันนั้นสังกัดถอนตัวจากอาณานิคมส่วนของอียิปต์ (Egyptian Sudan) และใน ค.ศ. 1957 นลญาภิการถูกยกเลิกเป็นรัฐเอกราชภายในเครือจักรภพ สิงคโปร์ บอร์เนียวเหนือ (North Borneo) และซา拉瓦ก (Sarawak) ได้เข้าร่วมกับมลายาใน ค.ศ. 1963 เพื่อรวมกันเป็นสหพันธ์รัฐมาเลเซีย (Federation of Malaysia) แท้สิงคโปร์ถูกถอนตัวออกจากสหพันธ์รัฐฯ ใหม่ปั้นในเวลาไม่กี่ปีก่อนมา

เหตุการณ์สำคัญซึ่งกำหนดการเริ่มต้นของระบบทุกห้ามของการปลดปล่อยอาษานิคมและแสดงว่าเจตจัตุรงของบุรุปังที่จะปกคล่องเริ่มสายตัว คือ การได้รับเอกสารของโกลด์โคสต์ (Gold Coast) ซึ่งท่อนมาไกซึ่งอ่าวกานา (Ghana) ใน ค.ศ. 1957 อาษานิคมนี้เป็นคืนแรกนอกราชสำนักแห่งแรกที่ได้รับอิสรภาพ และเป็นอาษานิคมในเขตศูนย์สูตร ซึ่งขาดความเป็นเอกภาพและไม่มีความเป็นอิสระใด ๆ เลย ใน ค.ศ. 1945 แท้เมืองกุนเคนที่ความร่าเรวงด้านเศรษฐกิจและความเชี่ยวชาญด้านการเมืองของนายกวนี นูร์มานาห์ (Kwame Nkrumah) ผู้นำของพาร์ทีชาตินิยม ซึ่งท่าให้สังกัดไม่สามารถหนท

การครองอำนาจก่อไปได้ การที่ญูร์มาน์ໄก์บันแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีใน ก.ศ. 1951 เป็นเหตุการณ์ที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการกระตุ้นการเคลื่อนไหวค้านชาตินิยมทั่วทั้งแอฟริกา และเอกสารของงานใน ก.ศ. 1957 นำไปสู่การยกเลิกระบบอาณานิคมโดยทั่วไป ปรัชญาได้ถูกดำเนินการพื้นที่ญูร์มาน์เซ็นกัน โดยการยกเลิกสนับสนุนการฟื้นฟูใน ก.ศ. 1958 และให้อาณาจิคมทั้งหมดห่างเลือกรหัวทางการให้เป็นเอกสารโดยสมบูรณ์ หรือการได้รับอธิปไตยโดยสังฆภากาษใน "ประชาคมปรัชญา" (French Community) มีผลก็เป็นเช่นเดียวกันที่เสือกเอกสารโดยสมบูรณ์ใน ก.ศ. 1958 อาณาจิคมที่เหลือได้รับเอกสารโดยสมบูรณ์ใน ก.ศ. 1960 เมื่อมีการยกเลิกประชาคมปรัชญา

นับจาก ก.ศ. 1960 เป็นทันไปทั้งอังกฤษและปรัชญาทางการฟื้นฟูจะเลือกปลดอยอาณาจิคมของตนเกือบทุกแห่งหน จนถึง ก.ศ. 1965 กระบวนการของการปลดปล่อยอาณาจิคมก็เกือบจะเสร็จสมบูรณ์ ล้วนที่เหลืออยู่ก็เป็นเพียงแท็บเลตที่ได้รับการยกเว้นเมืองแม่น้ำอินเดียนที่เป็นโภคภัณฑ์ของมนต์ข้าวจันท์กว่าที่จะอยู่ให้คงทนอ่อง

อาจจะเป็นการคุนสูปเงินใบพิจัติศักดิ์สิทธิ์ของลัทธิอาณาจิคมหรือการยกเลิกอาณาจิคม เพราะหัสดงการพิมพ์หัสดีและซื้อเสื้อ อย่างไรก็ตาม การสืบสุกของจักรวรรดิอาณาจิคมเปิดเผยถึงความบกพร่องและความอ่อนแอดื้อยังอยู่ ดูเหมือนจักรวรรดิอาณาจิคมของชาวยุโรปศึกษาเรียนโดยตรงสร้างสรรค์ความมั่นคงที่ขาดการเมืองในแอฟริกา เอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้และแอฟริกา ในเวลาเมื่อต้นทศวรรษและการแทรกแซงของยุโรปบนท่าสายรุ้งและรูปแบบสังคมห้องเรียน และเมื่อการแข่งขันระหว่างประเทศที่นำไปสู่ความศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่เท่ากัน ที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ การปกคลุมแบบจักรวรรดิเป็นเครื่องมือชั่งความสั่งใจกัน วิทยาการและสติปัญญาของโลกตะวันตกได้รับการสืบทอดไปยังส่วนกลาง ๆ ของโลก ซึ่งก่อตั้งขึ้นจากการปักหมุดบนแผนที่และการปักประดังของชาวชาติหัวด้วยมากเท่ากันที่สร้างสรรค์ ลังคำ และสถาบันการเมืองที่เดินได้รับการเปลี่ยนแปลงหรืออุดกหัวด้วยเพื่อทำให้การปกครองแบบจักรวรรดินารุสต์ หลังจากนั้นสิ่งเหล่านี้ก็ไม่สามารถพื้นคืนชีพมาในรูปแบบเดิมได้อีก

และการสืบสุกของจักรวรรดิที่นำไปสู่ความต่อสู้ที่เป็นอันตราย ถ้าหากว่ามีเวลาเพียง
พอและความมุ่งหมายที่จะรักษา ยูโรปอาจสามารถป้องกันศักดิ์ศรีการเมือง เทเรนซ์กิจ
และรัฐธรรมนูญของชาวยูโรปให้แก่ชาวที่นี่เมือง ซึ่งในใจเป็นแบบกลั่นชาติแท้ เป็นแบบการ
เพาเวอร์ของการป้องกันศักดิ์ศรีของมนุษย์ที่เข้มแข็ง ในบางแห่งสิ่งนี้ก็ประสบผลสำเร็จ เช่น ใน
เชิงเดียว ดังการปักกรองของชาวกำแพงชาติร่วม 150 ปี มีผลก้านความเปลี่ยนแปลง
แท้ในอาณาจักรอันนี้ ๆ ส่วนใหญ่แล้วปัจจัยระบุระหว่างโอดเก้าและโอลิมเพียหรือกับเรือใน
ไม่สามารถที่จะหันหัวกลับไปสู่อีกฝ่าย แต่ก็ขาดประสบการณ์ในแบบของยูโรป ในแง่คุณธรรม
แล้ว ชาวตะวันตกอาจทำภัยห้องที่ให้เสื่อมเสียแก่ชาวอาณาจักร เมื่อมีการเรียกร้องอย่าง
รุนแรง ทั้งในแง่การเมือง มันก็เป็นความจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น เพื่อรักษาช่องทาง
ที่ขาดความต้องการหันกลับมาสู่สูงสุดเกินไป แทบลืมติดตามนาฬิกาไปด้วยอันตราย เสียร-

ภาระของจักรวรรดิระหว่างที่ปัจจุบันให้ยังคงไว้กับจักรวรรดิคุณภาพที่ด้วยการไร้เสียรภาร
ของรัฐอธิบดีไทยเล็ก ๆ จำนวนมาก many ซึ่งรัฐเหล่านี้จำนวนมากขาดที่ความสามัคคี
ความมั่นคงก้านเหตุการณ์ ยูโรปที่เกิดขึ้นจากผลของการสืบสุกของจักรวรรดิอาณาจักร
นิคมซึ่งมีความหมายอีกอย่างว่าศึกของการแบ่งแยกในแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
ให้เป็นแบบรัฐและชนเผ่าชาติทั่ว ๆ ใน cabinสมุทรน้อยช้าน (the Balkanization
of Africa and South - East Asia)

เพื่อจะนับต้นของอาณาจักรในอีก ประเทสเอกสารในปัจจุบันจึงเป็น
สิ่งที่ยากที่จะคาดการณ์ รัฐที่เกิดขึ้นจากผลของการสืบสุกการเป็นอาณาจักรที่มีอนพร้อม
ที่จะก้าวไปเบรซิลโล ซึ่งอาจถูกยกให้เป็นรัฐอุตสาหกรรมที่ทรงพลัง ดังที่จินและญี่ปุ่นประสบ
ความสำเร็จ หรืออาจควบคุมการตั้งกฎข้อบังคับของชาติระหว่างมหาอำนาจที่จะรัฐน้อยและตะวัน
ตกให้ แท้หลักฐานทั่ว ๆ ที่ปรากฏนั้นจากอีกกลบที่ให้การมองโลกในแง่ต้องลอกซอง
แม้ว่าสหราชอาณาจักรและบริติชโคลัมเบีย (British Dominions) จะเป็นศูนย์กลางของ
อาณาจักรที่กล่าวเป็นประเทสเอกสารที่เจริญรุ่งเรือง แท้การสืบสุกอันน้ำดีของตนเป็นใน
อเมริกาใต้ การยกเลิกอันน้ำดีของจักรวรรดิอังกฤษมันใน cabinสมุทรน้อยช้าน และหวาน

สับสนอสัมผ่านซึ่งเกิดขึ้นหลังจากการปอกเปลื้องอาหารนิคมก่อให้เกิดความวุ่นวายและความเสื่อมไม่รุนแรงทันทีใน ก.ศ. 1964 การลื้นสูดของรักแรHatอาหารนิคมในแอฟริกาและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เมื่อจะนำไปสู่เบื้องการทางการเมือง เผชิญกับความเสื่อมไม่รุนแรงและลงตัวมากยิ่งขึ้น ที่เกิดขึ้นเป็นประจำปัจจุบันนี้ไม่ถูกความเจริญและอารยธรรมที่รุ่งโรจน์

ขอสรุปถูกใจจะระบุจังหวัดที่ว่า มหาอำนาจอาหารนิคมที่รุนแรงที่ประสบความล้มเหลวในการเตรียมอาหารนิคมสำหรับเอกสารและอิสรภาพก่อนที่ข้อเรียกร้องของชาวอาหารนิคมจะเป็นสิ่งที่ไม่อาจทันทานให้ออกหอยไป การให้เอกสารไม่อาจเป็นการปอกเปลือกความรับผิดชอบข้อนี้ได้ ในยุคหลังอาหารนิคมหน้าที่และความสนใจในฐานะของศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์เป็นแรงกระตุ้นที่ทำให้มหาอำนาจบาง邦ประเทศพยายามที่จะช่วยอาหารนิคมเดินทางสร้างฐานะให้รุ่งเรืองขึ้นหรือขยายตัวขึ้นเป็นประเทศที่พอจะเลี้ยงคนเองได้ในโลกหลังยุครักแรHatอาหารนิคมเพื่อคง